

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ο ΡΩΜΗΟΣ την εβδομάδα
μιά φορά θά βγαίνει μόνο.
Συνδρομή μές 'στην 'Ελλάδα
δραχμαῖς ἕξη γιὰ τὸ χρόνο.
'Αλλὰ γιὰ τὰ ἔξω μέρη
δέκα φράγκα καὶ 'στὸ χέρι.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ
ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Τρία φύλλα σὰν κρατῆς,
ἕξινες συνδρομητῆς.
'Ἐνα φύλλο μιά πεντάρα,
δύο φύλλα μιά δεκάρα.

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ· 'Εν 'Αθήναις, τοῦ 'Απριλίου εἰκοσιτρεῖς,
Τῶνομα τοῦ Βασιλεῖα μας... νὰ τὸν χαίρει' ἡ πατρίς.

'Στὸ τέσσερα ἐφθάσαμε,
κι' ἀκόμα δὲν τὰ χάσαμε.

ΧΙΛΙΑ ΜΥΡΙΑ—ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ

Τί μεγάλα πανηγύρια, τί ἀντάμικοι χοροί!
τί τραπέζια, τί τραγούδια, τί λεβέντες λιγεροί!
'Ἐκουράσθηκε τὸ ἔθνος νὰ τραβᾷ κουμπουριαῖς,
ἔκουράσθηκε νὰ τρώη καὶ νὰ σφίγγη ποτηριαῖς,
ἔκουράσθη νὰ φιλεῖται, ἔκουράσθη νὰ φιλᾷ,
ἔκουράσθη ἀπὸ τόσαις εὐτυχίαις καὶ καλά.

'Ἰπποδρόμο μεγάλο στῆς Κολώναις μας ἐκεῖ
μὲ βαρβάταις 'Αμαζόνες καὶ ἀλέγρα μουσική,
μὰ κοντὰ εἰς τᾶλλα ἔχει κι' ἕνα γαῖδαρο καλὸ
μ' ἔξυπνάδα καὶ μὲ γνῶσι, ποῦ τὸν λένε 'Ριγκολῶ'
κι' οἱ 'Ρωμηοὶ, ὅπου δὲν παύουν τοὺς γαῖδαρους ν'ἀγαποῦν,
Γεῖά σου, γαῖδαρε, φωνάζουν καὶ τὰ χέρια τους χτυποῦν.

'Στὴν πλατεία τῆς Τραπεζῆς ἄλλο θαῦμα σοβαρό!
ἐκεῖ στέκει ἕνα φεῖδι τῆς 'Ινδίας φοβερό.
Δὲν δαγκάνει ὅπως ἄλλα, μές 'στὰ μάτια σὲ κυττᾷ,
κι' ἂν ἀπάνω σου χημήξῃ, θά'στὸ κάμη χωρατά.
Μὰ τί θαύματα ἀλήθεια, τί χαρὰ γιὰ 'μᾶς κρυφῆ!
ἐδῶ φεῖδια δίχως δόντια, ἐκεῖ γαῖδαροι σοφοί.

Σὲ μιά τέτοια νευροσπάστων καὶ ἀλόγων ἐποχῇ
δὲν 'μπορεῖ κανεὶς νὰ λέγῃ πῶς τὸ ἔθνος δυστυχεῖ.
Σὰν βροχὴ στὴ 'Ρωμηοσύνη τὰ καλά κατακυλοῦν,
καὶ θηρία ἡμερεύουν καὶ τετράποδα 'μιλοῦν,
καὶ ὁ κύριος Τρικουπῆς γιὰ τὴν τόση προκοπὴ
μὲ τὰ δυὸ σταυροκοπεῖται καὶ δὲν ξέρει τί νὰ 'πῆ.

Εἰς τῆς **Τοριάντα** **Δυὸ Κολώναις** ἄλλη πάλι τελετῇ,
ἐπλημμύρησε ὁ κόσμος, καὶ πατεῖται καὶ πατεῖ.
'Ἐκεῖ φέσια καὶ σελάχια καὶ κορίτσια διαλεκτά,
ἐκεῖ στέκουν τὰ Μουσεῖα πέρα πέρα ἀνοικτά,
κι' οἱ φιλάρχαιοι βρακάδες εἰς τ' ἀρχαῖα σταματοῦν,
καὶ τὴν δόξαν τῶν προγόνων μὲ εὐλάβεια κυττοῦν.

'Ἦλθε δὰ κι' ὁ ἡγεμόνας τῶν βουλγάρων μὲ χαραῖς,
κι' ἔγινε εἰς τὸ Παλάτι πρὸς τιμὴν τοῦ **σουαρές**.
Καὶ γι' αὐτὸν ἀνάψαν ὅλα τῆς Αὐλῆς τὰ μαγειριά,
καὶ θά κάνουμ' ὅπως λέγε καὶ μ' αὐτὸν συμπεθεριά·
ἂν κι' αὐτὸ τὸ νεὸ γίνῃ 'στὴν 'Ελλάδα μας καλὸ,
ἀπὸ τὴν πολλὴν χαρὰ μας, θὰ μᾶς στρίψῃ τὸ μυαλό.

Μά και σήμερα μεγάλη μᾶς χαιρέτησε γιορτή,
 μά και σήμερα παράτα και κανόνια και στρατοί.
 Ἔτυχε κι' ὁ Ἅγιος Γεώργης, στῆς χαραῖς τῆς Πασχαλιᾶς,
 μ' αὐτὸν σήμερα γιορτάζει κι' ὁ καλὸς μας βασιληᾶς,
 και κατὰ στραφτε 'στ' ἀμάξι βουτημένος 'στὸ σταυρὸ
 κι' ὁ συμπέθερος καθόταν 'στὸ δεξί του τὸ πλευρό.

Ἐλοιπὸν εἰς τὸ ποδάρι ἡ Ἑλλάς ἄς σηκωθῆ
 και ζωὴν 'στὸν βασιληᾶ μας και τιμαῖς ἄς εὐχηθῆ
 οἱ διάδοχοι τοῦ θρόνου νὰ μᾶς γίνουν ἑκατό,
 νὰ μὴν ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ στόλο και στρατό,
 πάντα γλέντια, πανηγύρια και παραταῖς και χορούς
 κι' ὄχι πιά ἐπιστρατεῖαις και πολέμους τρομερούς.

*Φωταῖς, κλεψιαῖς, μαλλώματα,
 και μασκαροκαμώματα.*

Μοῦ γράφουν ἀπ' τὸ Πόρτ-Σαῖδ μεγάλαις ἱστορίαις,
 μαλλώματα, κτυπήματα, φωναῖς και φασαρίαις.
 Τὴν ὥρα ὅπου ἤθελαν οἱ Ἕλληνες 'στὴ στρατά
 νὰ κάψουν τὸν ἀχύρινο Ἰούδα μὲ παράτα,
 καμπόσοι Στραβαράπηδες προβάλλουν μὲ νεμποῦτι,
 και «μὴ τὸν κάψετε, Ῥωμηοί, φωνάζουν, τὸν Τσιφούτη.»
 Ἐμεῖς θε νὰ τὸν κάψουμε, οἱ Ἕλληνες τοὺς λένε,
 και στὸν Ἰούδα πέφτουνε μὲ φόρα και τὸν καινε.
 Ἀλλὰ γι' αὐτὸ τὸ κάψιμο θυμόνουν οἱ Φελλάχοι,
 θυμόνουν και οἱ Ἕλληνες οἱ Μαραθωνομάχοι,
 και μὲ τὰ λόγια ἔξαφνα τσακόνονται 'στὸ χέρι,
 και βγάζουν ἀπ' τὸν κόρφο τοὺς κουμπούραις και μαχαίρια
 κι' ἀκούονται κτυπήματα, φωναῖς, ἀντάρρα, κρότοι,
 και πόλεμος ἀνοίγεται γιὰ τὸν Ἰσκαριώτη.
 Ἐνας ἴδικός μας μοναχὰ μὲ εἴκοσι μαλλόνει,
 ἄλλος πενήντα 'στὴ σειρά Φελλάχους μαχαίρονει,
 αὐτὸς μὲ τὸ μαστοῦνι του κεφάλια κάνει πῆταις,
 ἐκεῖνος μ' ἓνα γρόθο του ἀνοίγει πέντε μύταις,
 κι' ἀπὸ βλαστήμιας και βοῆ τὸ Πόρτ-Σαῖδ γεμίζει,
 ἡ Ἀραπιά ἀνάσκελα και μπρούμητα μουγκρίζει,
 και μ' αἶμα βάφονται τ' αὐγά και ὄχι μὲ κρεμέζι...
 ἀλλ' ὅμως πέρνουν μυρωδιά κι' οἱ φίλοι μας Ἑγγλέζοι,
 κι' ἀμέσως σὰν φιλέλληνες μὲ τοὺς ἴδικούς μας πᾶνε,
 και δὸς του τοὺς Ἀράπηδες ἀλύπητα κτυπᾶνε,
 Ἑγγλέζοι κι' Ἕλληνες μαζί τοὺς στρώνουν 'στὸ κυνῆγι,
 και οἱ Φελλάχοι ἰάχασαν και ὅπου φύγη φύγη.
 Λοιπὸν και πάλιν ἡ Ἑλλάς ἐνίκησε μονάχη,
 και πάλι ἐθριάμβευσαν οἱ Σαλαμινομάχοι
 κι' ἡμέρεψε ἡ Ἀραπιά ἐμπρός μας σὰν ἀρκοῦδα
 κι' ἄς ἔχουν δόξα και τιμὴ τὰ γένεια τοῦ Ἰούδα,
 ποῦ ἔγιναν ἡ ἀφορμὴ και πάλι νὰ πιαστοῦμε
 και πάλι τῶν προγόνων μας βλαστάρια νὰ φανοῦμε.

Μοῦ γράφουν νόστιμα πολλὰ κι' ἀπ' τὸν Περαιᾶ κάτω
 γιὰ τὴ φωτιὰ ποῦ ἔγινε τὴ νύκτα τὸ Σαββάτο.
 Οὔτε κλητῆρας ἔτρεξε βοήθεια νὰ δώση,
 οὔτε πολίτης βρέθηκε τὸ χέρι νὰ σηκώση
 μέσα 'στῆς σπιδαις ἔτρεμε καθένας νὰ πηδήση,
 και ἡ φωτιὰ ἐπρόσμεναν μονάχη τῆς νὰ σβύση.
 Ἀλλὰ δὲν πρέπει και γι' αὐτὸ νὰ παραξενευθῆτε,
 και τέτοιος εἶναι ὁ Ῥωμηός, καλοὶ μου συμπολίται.
 Και στάκτη τοῦ γειτόνου του τὸ σπητικὸ ἀν γίνη,
 ἐκεῖνος τὸ ραχάτι του καθόλου δὲν τὰφίνει,
 κι' ἐνῶ ὁ συμπολίτης του βοήθεια τοῦ φωνάζει,
 μὲ τοῦ γειτόνου τὴ φωτιὰ αὐτὸς διασκεδάζει.
 Ἀλλ' ἄς τὰφήσουμε αὐτά, κι' ἄς ἔλθουμε εἰς ἄλλα...
 μέσα 'στὸ τόσο πατιρντί κι' ἀπάνω 'στὴν τρεχάλα,
 καμπόσοι ἀπλοχέρηδες, ἴδιοί μας κουβαρντάδες,
 κρυφὰ κρυφὰ κατάκλεψαν τῶν Ῥώσων τοὺς κουβάδες,
 ποῦ εἶχανε γιὰ τὴ φωτιὰ ἀπ' τὰ βαπόρια φέρει...
 δὲν βρῆκαν ἄλλο τίποτα νὰ βάλλουν εἰς τὸ χέρι.
 Γι' αὐτὸ κι' ἐγὼ σᾶς βεβαιῶ, και ὅποιος δὲν πιστεύει,
 ἄς κατεβῆ 'στὸν Περαιᾶ νὰ δῆ πῶς ἀληθεύει.

*Εἰς τὸν Δεληγιάννη,
 ποῦ ταξείδια κάνει.*

Πῆγες εἰς τὴν Πάτρα μὲ τὸ κόμμα ὄλο
 και τιμὴ μεγάλη σοῦ γινε 'κεῖ πέρα'
 πῶς και σὺ νὰ παίξης εἰς τὰ ἔξω ὄλο,
 και νὰ πάρης ἴλιγο καθαρὸ ἀέρα.
 Εὐχομαι νὰ εὐρῆς ἤσυχο γιὰλό...
 φίλε Θεοδωράκη, σύρε 'στὸ καλό.

Ὅλο σου τὸ ἄχι εἰς τὰ ἔξω βγάλε,
 καθεμία πέτρα ἄς σοῦ γίνη βῆμα,
 ὅ,τι κι' ἂν ἔμορσε τοῦ Τρικούπη ψάλλε,
 κι' ἄς λυσσάξη ὄλους ἡ χουστῆ σου λίμα.
 Λέγε ὅ,τι σοῦρθη μέσα 'στὸ μυαλό...
 φίλε Θεοδωράκη, σύρε 'στὸ καλό.

Κι' ἄμα ἡ ἴδική σου γλώσσα ἀποστάση,
 ἄς ἀρχίσουν τότε οἱ ἐννιά σου φίλοι,
 ὁ Μωριᾶς μὲ λόγια νὰ καταχορτάση,
 και σ' ἐμᾶς μὲ λόγια νὰ σὲ ξαναστείλῃ.
 Πούλησε εἰς ὄλους νοῦ μὲ τὸ κοιλό...
 φίλε Θεοδωράκη, σύρε 'στὸ καλό.

Και 'στῆς Ὀλυμπίας πήγαινε τὸ χῶμα,
 γιὰ νὰ δῆς τοῦ Σλήμαν τὰς ἀνασκαφάς,
 ν' ἀρχαιολογήσης μ' ὄλο σου τὸ κόμμα
 και μὲ νέας γνώσεις νὰ ἐλθῆς σοφάς.
 Φέρε μας κι' ἀρχαῖα, σὲ παρακαλῶ...
 φίλε Θεοδωράκη, σύρε 'στὸ καλό.